

dilluns, 01 de juliol de 2019

Parlament de les Dones - Declaració

La Quarta Conferència Internacional de la Dona, amb més de 30.000 activistes de tot arreu van arribar a Pequín per a entendre els canvis profunds de la societat i garantir els drets de les dones, i que les inclusions del setembre del 1995, que posava èmfasi en la responsabilitat per elles mateixes, i han de ser escoltades i respectades. Les dones i les nenes poguessin exercir les seves llibertats en accions, orientades a garantir els drets de participació i el de participar en les decisions i el d'obtenir recursos que encara són insuficients. La interseccionalitat com a valors comuns. El procés de Beijing va desencadenar una voluntat que va assenyalar a escala mundial les discriminacions

Foto: Maria José Vilalta

de dones en l'àmbit internacional. Avui, gairebé vint-i-cinc anys més tard, com a representants del Consell Nacional de les Dones de Catalunya, ens reunim al Parlament de Catalunya com a Plena de les Dones, plena plena de simbologia i de compromís cap al futur. Aquests compromisos de futur, recollits en aquesta declaració del Parlament de les Dones, són els següents: Un dels principals instruments, que ja s'assenyalava en la Conferència de Beijing, és la necessitat de garantir que garanteixin realment les polítiques d'igualtat sota un paràmetre d'equitat i perspectiva de gènere patriarcal. Els reptes que presentem en aquesta declaració recullen els dotze àmbits establerts per la Conferència de Beijing: dret a la igualtat, dret a la participació social i política, salut i drets sexuals i reproductius. Aquesta declaració és l'inici d'un llarg camí que sobrepassa la commemoració dels vint-i-cinc anys de la Conferència de Beijing i reconèixer-nos per a construir, entre totes les dones, nous espais per a transformar la societat. Volem remarcar que el futur passa necessàriament per posar la vida i la cura en el centre de les polítiques.

facilitar que totes ens puguem comprometre a estar a l'altura com a país per a afrontar

I. DRETS HUMANS DE LES DONES

L'enfocament jurídic sobre els drets humans, expressat en convencions i altres instruments, ha estat clau per a provocar el canvi en la cultura que sustenta les relacions desiguals de gènere. Per això, continuem treballant per canviar el paradigma patriarcal i per aconseguir la transformació dels drets humans de les dones.

Alertem sobre la fragilitat dels estats per a reconèixer els drets humans de les dones, i sobre la manca de les dones com a drets humans per primera vegada. Així, els drets humans de les dones s'han reconegut sobre l'eliminació de tota forma de discriminació contra les dones (CEDAW), la Declaració de Beijing i la Conferència Internacional del Caire. Altres tractats internacionals de drets humans (PIDH, PIDCP, etc.) han incorporat la perspectiva de gènere durant aquests anys.

Cal recollir el contingut de justícia de gènere dels instruments internacionals i fer-lo operatiu, que ens permeti identificar els diferents eixos de discriminació i abordar-ne les causes.

Cal assenyalar que la transversalitat de gènere és una estratègia eficaç per a avançar en la igualtat i contribueix a eliminar desigualtats, corregir procediments i mètodes de treball i impulsar mesures puntuals, sinó de l'aplicació de polítiques transversals de gènere que signifiquin canvi.

El Parlament de les Dones fa seva la Resolució 1325, sobre les dones, la pau i la seguretat, i reconeix la necessitat d'augmentar el paper de les dones en la presa de decisions respecte a la pau i la seguretat. recorda que cal continuar visibilitzant el fet que les nenes i les dones són les principals afectades i abordar-les amb un abordatge específic per a fer-hi front.

II. EDUCACIÓ I CULTURA

Ratifiquem, com a Parlament de les Dones, que Catalunya té un ordenament jurídic amb lleis que promouen de les dones a erradicar la violència masclista, i l'11/2014, per a garantir els drets de les dones i nenes a la igualtat, la no-discriminació i la transfòbia. Unes lleis que proposen la coeducació com a element essencial per a prevenir i la violència contra nenes i dones. Però cal fer el desplegament d'aquestes lleis, que, en definitiva, de les dones i nenes a partir del context, les realitats, les necessitats i la posició social. Constatem que quan es parla de cultura i d'educació, l'androcentrisme continua sent dominant i la seva divulgació i perpetuació. Cal que l'educació no sigui una mera transmissora d'aquestes

marc de les concrecions sobre educació ha de ser sempre el d'una educació promotora de v
de l'etapa de zero a tres anys fins a l'educació de persones adultes.

Continuem remarcant la importància de la formació del professorat pel que fa a la incorp
en els continguts i els estereotips sexistes de conductes i actituds que provoquen situa
ser amable i de protecció i apoderament per a nenes i dones.

Reiterem que cal incorporar l'educació afectivosexual de forma efectiva al llarg de tota
i enfocament de drets sexuals i reproductius.

Per tal d'assolir la igualtat d'oportunitats i el reconeixement i la valoració de la dif
de lleure, cal l'ús d'un llenguatge inclusiu, que visibilitzi el femení (verbal i icònic

la promoció dels graus i les carreres científiques i matemàtiques entre les dones; uns c
històricament han estat les dones, totes les seves aportacions a favor de la supervivència

artístiques, posant de relleu la genealogia femenina i feminista per tal que no se'n per

Volem assenyalar el paper de les famílies, en tota la seva diversitat, com a transmissors

de promoure una major corresponsabilització dels homes, i el valor del diàleg intergener

La cultura i l'educació van de la ma, i, en el camp més general del dret a la cultura, e

en altres instàncies de divulgació del saber, de manifestació artística, de publicació l

promoure una imatge no estereotipada de les dones. Cal una presència equilibrada de les c

els barren el pas.

Insistim, finalment, en l'exigència de la voluntat política i del finançament i els recu

de qualitat. Cal detectar les mancances i promoure l'actuació en els àmbits amb deficièn

específics, d'indicadors adequats i l'establiment d'espais de rendició de comptes de les

III. DRETS LABORALS I ECONÒMICS

Amb relació als drets laborals i econòmics, cal lluitar contra la precarietat laboral i

de la bretxa salarial, el compliment de la legislació sobre plans d'igualtat, la negocia

per a superar la segregació del mercat laboral, l'eliminació de la bretxa salarial deriv

i la implicació de tots els àmbits -inclòs el públic- amb polítiques d'atenció social, en

i de cura a dones i homes.

És imprescindible, així mateix, promoure la paritat real en llocs de presa de decisions,

com a mínim, un cinquanta per cent de dones en els òrgans de direcció de les empreses, l

programes de mentoria per a superar el sostre de vidre, i la regulació del compliment ef
Una altra prioritat és la necessitat de vetllar per la igualtat real de la dona autònoma
dones en l'àmbit laboral influeix de manera determinant en les seves prestacions present
pobresa mitjançant un pla nacional que prevegi la creació d'indicadors amb perspectiva d
de dones més vulnerables mitjançant l'accés real a la renda garantida, l'increment de le
l'equiparació dels drets de les famílies monoparentals amb els de les famílies nombroses
amb perspectiva de gènere.

IV. PARTICIPACIÓ SOCIAL I POLÍTICA

El moviment feminista és un agent clau de transformació social i un dic de contenció dav
diversitat. Per això, cal promoure reformes per a fer efectiu el dret a la participació
Una de les accions prioritàries que cal emprendre és vetllar perquè la paritat de dones
institucions, administracions públiques i organitzacions socials i polítiques, i també en
colideratges, creant mecanismes de supervisió del compliment de la paritat i tenint cura
de gènere, d'orientació sexual i d'edat). En segon lloc, cal garantir la sostenibilitat
una política de subvencions assistencialista, i la incorporació de la perspectiva de gèn
reconeixement de les contribucions i formes d'organització de les dones migrades o racia
els poders públics retin comptes de llur actuació.
Finalment, és essencial erradicar totes les formes de discriminació que pateixen les don
a què s'enfronten les dones migrades; les restriccions legals al lliure exercici del dre
vida personal, familiar i laboral; la violència masclista a les xarxes socials que patei
gènere -especialment entre les dones de col·lectius vulnerabilitzats-, o la manca de resp
o psicològic envers les dones.

V. SALUT I DRETS SEXUALS I REPRODUCTIUS

En matèria de salut i drets sexuals i reproductius de les dones, cal un canvi de model d
socials i ambientals de la salut amb perspectiva de gènere, feminista i interseccional, l
i de gènere.
Per això, cal fomentar l'accés universal de les dones, al llarg de tota la vida, als ser
i a la diversitat de casos, realitats, vivències i cicles vitals, i incorporar-hi el pun

inclusiva, que vetlli per la seguretat, l'autonomia i la sobirania dels cossos, que resp
de formar família.

S'han d'enfortir els programes de promoció i prevenció de la salut orientats a les dones
garantir la informació, l'accés universal i gratuït i l'equitat territorial en l'accés a
la formació i la divulgació de la informació sobre la salut de les dones amb perspectiva
Cal, així mateix, incrementar els recursos destinats a l'atenció sanitària de les dones,
vetllar per la distribució equitativa dels pressupostos i per la implantació d'una polít

VI. DRET DE LES DONES I LES NENES

A VIURE LLIURES DE VIOLÈNCIES MASCLISTES

El Parlament de les Dones, davant la greu situació de vulneració de drets que suposa la
d'actuar, recollida en el dret internacional, la Convenció sobre l'eliminació de totes l
d'Istanbul.

Per aquest motiu, i per a fer efectiva aquesta deguda diligència, constata la necessitat
Cal modificar la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violèn
les tipologies i els procediments sancionadors i de reparació, i crear un observatori ex
amb relació a la violència institucional. La Llei ha d'establir els mecanismes que garan
dones en un temps d'espera no superior als quinze o vint dies; la qualitat d'aquesta atenc
que garanteixin condicions laborals dignes, entre altres mesures de lluita contra la pre
judicials que permeti d'adoptar mesures adequades en la lluita contra les violències mas
Cal assegurar l'atenció integral d'infants i adolescents en situació de violència mascli
masclistes i la xarxa de protecció a la infància amb protocols amb perspectiva de gènere
perspectiva de gènere per a atendre els menors víctimes de violència sexual (com el nou
per a donar resposta a situacions de violència com els matrimonis forçosos o la mutilaci
persones menors d'edat, de manera que no pugui restar condicionada a l'obtenció del cons
penals o civils. L'Administració, en compliment del deure de diligència deguda i de l'in
operadors jurídics per a evitar, tal com estableix la legislació vigent, les sentències
la funció dels punts de trobada, que han de prioritzar i garantir el bé superior dels in
Cal garantir els drets de les dones víctimes de tràfic per a l'explotació sexual amb mes

de violència, i reconèixer-ne els drets com a víctimes. És imprescindible liderar des de i les prestacions, a la seguretat i a l'atenció jurídica promovent eines de detecció i de col·laboració o denúncia en els àmbits policial o judicial, per mitjà d'un abordatge amb biaix de gènere per la Directiva 36/2011/UE, del Parlament Europeu i del Consell del d'éssers humans i a la protecció de les víctimes, que afecten, especialment, situacions l'àmbit domèstic, els matrimonis forçosos, entre d'altres. Cal un abordatge ètic feminista «cívica» o que construeixin «víctimes perfectes» basant-se en estereotips; cal ampliar la sexual, tràfic de persones i prostitució) per a elaborar polítiques eficaces.